

IN MEMORIAM

CONSTANTIN ȘIȘCAN (11 DECEMBRIE 1933 – 30 APRILIE 2018)

La 30 aprilie 2018 s-a stins din viață o personalitate cu o aleasă cultură și ținută intelectuală, scriitor, doctor în studiul artelor, membru al Uniunii Scriitorilor din Moldova, membru al Uniunii Jurnaliștilor din Moldova, cercetător științific superior al Institutului Patrimoniului Cultural – Constantin ȘIȘCAN.

La 11 decembrie 2018 Colegiul de redacție al Revistei de Etnologie și Culturologie, colegii de la Institutul Patrimoniului Cultural, întreaga comunitate literară a republicii comemorează 85 de ani de la nașterea prietenului și autorului constant al revistei noastre – Constantin ȘIȘCAN.

Un poet talentat și prozator experimentat, Constantin Șișcan a devenit un scriitor celebru în țară și peste hotare grație cărților sale: «Ожидание» (1958), «Двадцать шагов навстречу» (1962), «Судьбы начинаются с минут» (1968), «Колесо над пропастью» (1980), «Листья огня» (1983), «Молнии в снегу» (2002), «Frunzele calde ale mâinilor tale» (2003) etc., iar nuanțele creației sale sunt prezentate amănunțit în cartea sa «Нитью дыхания» (2004).

Constantin Șișcan este, de asemenea, autor a mai multor scenarii pentru filme artistice ale studioului „Moldova-Film” («Спасенное имя», «Никушор из племени ТВ», «Как стать знаменитым»), mulți ani de-a rândul fiind și redactor-șef al revistei literar-artistice «Кодры» în perioada cea mai fructiferă.

Plin de energie creativă nepuizabilă, Constantin Șișcan s-a manifestat în mod strălucit în domeniul cercetării științifice, lăsând o serie de lucrări amănunțite, între care: «В мастерской чудодея», «На разломах времен (Русский роман 80–90-х гг. XX в.)», «В поисках параллельных миров» etc.

El a fost unul dintre autorii a două publicații bibliografice de unicat: «Русская литература Молдовы в лицах и персоналиях (XIX– начало XXI в.)» (într-un volum, din anul 2003) și «Молдавско-русские взаимосвязи в искусстве в лицах и персоналиях» (în două volume).

Având un suflet frumos și generos, Constantin Șișcan a fost un optimist „incorigibil”, a iubit cu adevărat oamenii și, în ciuda tuturor necazurilor, a crezut într-un viitor strălucit.

Toate aceste calități s-au reflectat în lucrările sale, unde un loc special era dedicat războiului sau amintirilor legate de copilăria sa „arsă de război”.

C. Șișcan a apreciat fiecare moment al vieții. Despre experiența din acei ani îngrozitori, el scrie în prefața uneia din povestirile sale – «Спасенное имя» (1983).

Astăzi, noi, toți cei care l-am cunoscut și l-am tratat cu respect, care am lucrat alături de Constantin Șișcan, înțelegem/recunoaștem/admitem că o să păstrăm pentru totdeauna nestingătoare memoria despre această personalitate, care a lăsat în urma sa o moștenire spirituală bogată și o lumină vie în inimile noastre.

Colegiul de redacție
al Revistei de Etnologie și Culturologie